અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

==========

ગુજરાત હાઇકોર્ટ, અમદાવાદ ખાતે

ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૯૧૭/૨૦૦૧

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે.જે. ઠાકર

==========

૧	શું સ્થાનિક સમાચારપત્રોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપી શકાય?	
૨	રિપોર્ટરને મોકલવામાં આવે કે નહીં?	
૩	શું માનનીય ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની અંતિમ નકલ જોવા માગે છે?	
૪	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણ, ૧૯૫૦ અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઇ હુકમના અર્થઘટન અંગેનો કાયદાનો કોઇ મહત્વનો પ્રશ્ન સમાવિષ્ટ છે?	
૫	શું તે સિવિલ જજને પરિપત્રિત કરવાનો છે?	

==========

ગુજરાત રાજ્ય....અપીલકર્તા(ઓ)

વિરુદ્ધ

રવજીભાઈ ગીગાભા....સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ)

==========

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા(ઓ) નં. ૧ તરફે એ.પી.પી. સુશ્રી મોનાલી ભટ્ટ

સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ) નં. ૧ તરફે વકીલ શ્રી ઉમેશ એ. ત્રિવેદી

==========

કોરમ: **માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે.જે. ઠાકર**

તારીખ: ૨૭/૦૧/૨૦૧૫

મૌખિક ચુકાદો

૧. હાલની અપીલ અપીલકર્તા રાજ્ય દ્વારા સ્પેશિયલ કેસ નં. ૧૩/૧૯૯૧ માં વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ, રાજકોટ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા તારીખ ૫.૯.૨૦૦૧ ના ચુકાદા અને હુકમ સામે કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૭૮(૧)(૩) હેઠળ દાખલ કરવામાં આવેલ છે, જેના દ્વારા સામાવાળા–આરોપીને પ્રિવેન્શન ઓફ કરપ્શન એક્ટ, ૧૯૮૮ ની કલમ ૭, (૧૩)(૧)(ઘ), (૧)(૨)(૩) અને ૧૩(૨) હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાના આરોપમાંથી નિર્દોષ છોડી મૂકવામાં આવેલ હતા.

૨. ફરિયાદપક્ષના કેસની ટૂંકી હકીકતો નીચે મુજબ છે:

૨.૧ ફરિયાદપક્ષનો એવો કેસ છે કે વર્ષ ૧૯૯૦ દરમિયાન, આરોપી ખેતીવાડી મદદનીશ, જળ સંરક્ષણ, સાંથલી તરીકે ફરજ બજાવતા હતા અને તેઓ એક

સરકારી નોકર હતા. ફરિયાદપક્ષનો એવો કેસ છે કે સરકારની યોજના મુજબ, ચાર એકર જમીન ધરાવનાર ખાતેદાર ૩૦૦ કિગ્રા મગફળીનું બિયારણ અને ૧૦૦ કિગ્રા ડી.એ.પી. ખાતર વિનામૂલ્યે મેળવવા હકદાર હતા અને આ યોજના ખેતીવાડી વિસ્તરણ અધિકારી (બિયારણ) મારફતે અમલમાં મૂકવામાં આવી હતી. ફરિયાદપક્ષનો એવો કેસ છે કે તારીખ ૨૫.૯.૯૦ ના રોજ, આરોપી ફરિયાદીને મળ્યા અને તેમને કહ્યું કે ફરિયાદીના પિતાના નામે આવેલ ૪૨ વીઘા જમીન માટે સરકારે ૧૫૦ કિગ્રા મગફળીનું બિયારણ અને ૫૦ કિગ્રા ડી.એ.પી. ખાતર મંજૂર કરેલ છે અને તેમને વધુમાં ગોડાઉનમાંથી તે મેળવી લેવા જણાવ્યું હતું. ફરિયાદપક્ષનો એવો કેસ છે કે તે મુજબ મગફળીના બિયારણ અને ડીએપી ખાતરનો સદર જથ્થો ફરિયાદીને પહોંચાડવામાં આવ્યો હતો અને તે અંગે રજિસ્ટરમાં નોંધ કરવામાં આવી હતી જેની સામે ફરિયાદીએ રજિસ્ટરમાં પોતાની સહી કરી હતી. ફરિયાદપક્ષનો એવો પણ કેસ છે કે આરોપીએ ફરિયાદીને કહ્યું કે જોકે સરકાર સદર જથ્થાનું બિયારણ અને ખાતર વિનામૂલ્યે આપી રહી છે અને આરોપી તે ફરિયાદીને આપી રહ્યા છે, તેથી આરોપીને રૂ. ૫૦૦/– ચૂકવવા પડશે અને સદર રકમ ઘટાડીને રૂ. ૩૦૦/– કરવામાં આવી હતી. ફરિયાદપક્ષનો એવો પણ કેસ છે કે આરોપીએ ફરિયાદીને કહ્યું હતું કે તારીખ ૨૯.૫.૧૯૯૦ ના રોજ તેઓ ગામમાં આવવાના હતા અને તે સમયે તેઓ સદર રકમ મેળવી લેશે. ફરિયાદપક્ષનો એવો કેસ છે કે ફરિયાદી લાંચની રકમ ચૂકવવા માંગતા ન હોવાથી, તેમણે એ.સી.બી., રાજકોટ સમક્ષ ફરિયાદ દાખલ કરી હતી.

એ.સી.બી. ઇન્સ્પેક્ટરે છટકું ગોઠવ્યું હતું અને છટકું સફળ થતાં, આરોપી સામે ઉપરોક્ત મુજબ આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હતો.

૨.૨ વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજે આરોપી સામે આરોપ ઘડ્યા હતા જે અંગે આરોપીની કેફિયત નોંધવામાં આવી હતી, જેમાં તેમણે ગુનામાં પોતાની સંડોવણીનો ઇનકાર કર્યો હતો. હાલના આરોપી સામેનો કેસ સાબિત કરવા માટે, ફરિયાદપક્ષે નીચે મુજબના સાક્ષીઓને તપાસેલ છે:

ક્રમ નં.	સાક્ષીઓનું નામ	આંક
૧	ફરિયાદી –વલ્લભભાઈ વાઘજીભાઈ	૧૨
૨	પંચ –પ્રવિણભાઈ પ્રહલાદભાઈ	૨૮
૩	પંચ –ગિરીશભાઈ વાઘેલા	૩૦
૪	સાક્ષી વિઠ્ઠલ ગાગાજીભાઈ	૩૦
૫	પી.આઈ. ચંદ્રવદન પ્રભુલાલ દલાલ	૩૯

૨.૩ ફરિયાદપક્ષે રેકોર્ડ પર નીચે મુજબના દસ્તાવેજી પુરાવા પણ રજૂ કરેલ છે:–

ક્રમ નં.	આંક	
૧	૧૩	ફરિયાદ –૨૯.૫.૯૦
૨	૨૯	પંચનામું ૨૯.૫.૯૦

૩	૪૦	આરોપીની સેવાપોથીની નકલ
૪	૪૧	મદદનીશ નિયામક દ્વારા સાક્ષી નં. ૫ ને સંબોધવામાં આવેલ પત્ર ૨૮.૬.૯૦
૫	૪૨	ફરિયાદ માટેની મંજૂરી ૨૨.૧૦.૧૯૯૧
૬	૪૩	મદદનીશ નિયામકના પત્રની ઝેરોક્ષ નકલ ૯.૨.૯૦
૭	૧૪	મેળવેલ બિયારણના રજિસ્ટરની પહોંચ

૩. તેથી, માગણી અને સ્વીકારની આ હકીકતોના અભાવે, ચુકાદામાં કોઈ ખામી શોધી શકાતી નથી અને હું વિદ્વાન જજ દ્વારા નોંધવામાં આવેલા હકીકતના તારણો સાથે સંપૂર્ણપણે સહમત છું.

૪. ટ્રાયલના અંતે, સીઆર.પી.સી. ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ આરોપીનું નિવેદન નોંધ્યા બાદ તેમજ ફરિયાદપક્ષ અને બચાવપક્ષ તરફની દલીલો સાંભળ્યા પછી, વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજે તારીખ ૫.૯.૨૦૦૧ ના ચુકાદા અને હુકમ દ્વારા સામાવાળાને તેમની સામે મૂકવામાં આવેલા તમામ આરોપોમાંથી નિર્દોષ છોડી મૂકેલ હતા.

૫. મેં બંને પક્ષે ઉપસ્થિત વિદ્વાન વકીલોને સાંભળ્યા છે.

૬. રાજ્ય તરફે વિદ્વાન એ.પી.પી. સુશ્રી મોનાલી ભટ્ટે રજૂઆત કરી હતી કે નિર્દોષ છોડવાનો હુકમ કાયદા અને કેસના રેકોર્ડ પરના પુરાવાથી વિપરીત છે. તેણીએ રજૂઆત કરી હતી કે વિદ્વાન જજે ફરિયાદીના પુરાવા અને પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર શ્રી દલાલના પુરાવાની મૂલવણી કરવી જોઈતી હતી જેમણે ફરિયાદપક્ષના કેસને સંપૂર્ણ સમર્થન આપેલ છે. તેણીએ વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે વિદ્વાન જજે એ બાબતની મૂલવણી કરવી જોઈતી હતી કે માગણી, સ્વીકાર અને રિકવરી સાબિત થયેલ છે. તેથી, આરોપીને દોષિત ઠેરવવા જોઈતા હતા. તેણીએ વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે વિદ્વાન જજે એ બાબતની મૂલવણી કરવી જોઈતી હતી કે પોલીસ દ્વારા તૈયાર કરવામાં આવેલા પ્રાથમિક પંચનામાના આધારે માગણી, સ્વીકાર અને રિકવરી સાબિત થાય છે જેમાં રૂ. ૧૦૦/– ના દરની ત્રણ નોટોના નંબરો નોંધવામાં આવ્યા હતા. તેણીએ વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે વિદ્વાન જજે આંક ૧૩ પર રજૂ કરવામાં આવેલી ફરિયાદીની ફરિયાદની મૂલવણી કરવી જોઈતી હતી.

૭. તેણીએ વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે વિદ્વાન જજે હોસ્ટાઇલ સાક્ષીઓની જુબાની પર તેઓએ ફરિયાદપક્ષના કેસને જે હદે સમર્થન આપ્યું હતું તે હદે વિશ્વાસ મૂકવો જોઈતો હતો. તેણીએ વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે વિદ્વાન જજે એ જોવું જોઈતું હતું કે આરોપીની આંગળીઓ પર એન્થ્રેસીન પાવડરના ડાઘ કેવી રીતે પડ્યા તેનો આરોપી કોઈ ખુલાસો કરી શક્યા ન હતા. તેણીએ વધુમાં

રજૂઆત કરી હતી કે લાંચની રકમનો સ્વીકાર અને રિકવરીના સંબંધમાં પ્રિવેન્શન ઓફ કરપ્શન એક્ટની કલમ ૪(૧) હેઠળ અનુમાન કરવામાં આવવું જોઈતું હતું. તેણીએ વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે અપીલકર્તા એ.આઈ.આર. ૨૦૦૧ એસ.સી. ૩૧૮ માં નોંધાયેલા ચુકાદાનો સંદર્ભ લેવા અને તેના પર આધાર રાખવા પરવાનગી ચાહે છે. તેણીએ વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે વિદ્વાન જજે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા કોર્ટ સમક્ષ ટાંકવામાં આવેલા કેસો ધ્યાનમાં લેવા જોઈતા હતા અને કેસની હકીકતો અને સંજોગોને ધ્યાનમાં રાખીને આરોપીને દોષિત ઠેરવી સજા કરવી જોઈતી હતી. તેણીએ વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે વિદ્વાન જજે એ બાબતની મૂલવણી કરવી જોઈતી હતી કે પ્રિવેન્શન ઓફ કરપ્શન એક્ટની કલમ ૭ હેઠળના ગુનામાં પોલીસ અધિકારીના પુરાવાને કોઈ સમર્થનની જરૂર હોતી નથી. તેણીએ વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે અન્યથા પણ વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ, રાજકોટ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ ચુકાદો અને હુકમ કાયદા અને કેસના રેકોર્ડ પરના પુરાવાથી વિપરીત છે.

૮. *તેની સામે (પર કોન્ટ્રા)*, શ્રી ઉમેશ એ. ત્રિવેદીએ આ કોર્ટ સમક્ષ સમગ્ર રેકોર્ડ રજૂ કરતાં કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજરની કલમ ૩૧૩ હેઠળના આરોપીના નિવેદનનો સંદર્ભ આપ્યો હતો. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે ફરિયાદી કે તપાસ કરનાર અધિકારી બંનેમાંથી કોઈ પણ આરોપી દ્વારા ફરિયાદી પાસેથી માગણી કરવામાં આવી હોવાનો આરોપ પુરવાર કરી શક્યા નથી અને પંચોએ સ્વીકારની

કહાણી બદલી નાખી છે કારણ કે તેમના પુરાવામાંથી એવું ફલિત થાય છે કે આરોપીની આંગળીઓના ટેરવા પર એન્થ્રેસીન પાવડરના કોઈ નિશાન ન હતા.

૯. ફરિયાદી સાક્ષી ૧ નો પુરાવો અન્ય પુરાવા સાથે મળીને જોતાં એ બાબત સામે આવતી નથી કે જેનાથી માગણી નહોતી થઈ તેવા હકીકતના તારણોનું ખંડન થઈ શકે. વિદ્વાન ટ્રાયલ જજ દ્વારા સીઝર મેમો પણ ખામીયુક્ત હોવાનું જણાયું હતું. સીઆર.પી.સી. ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ નોંધવામાં આવેલ ખંડન નિવેદન, જેના પર હકીકતના તારણો દ્વારા યોગ્ય રીતે વિશ્વાસ મૂકવામાં આવ્યો હતો, તે એ છે કે તારીખ ૨૫.૫.૧૯૯૦ ના રોજ કોઈ માગણી કરવામાં આવી ન હતી, તેનાથી વિપરીત ફરિયાદીએ બનાવની તારીખ પહેલાં પણ બિયારણ મેળવી લીધું હતું. ફરિયાદીએ વધુ બિયારણની માગણી કરી હતી જેના માટે તેઓ હકદાર ન હતા અને વધારાના બિયારણ માટે જો રકમ માગવામાં આવી હોય, તો એમ કહી શકાય નહીં કે આરોપીએ કરપ્શન એક્ટની જોગવાઈ મુજબ કોઈ ગેરકાયદેસર લાંચની માગણી કરી હતી.

૧૦. સાક્ષી અને ફરિયાદી સાક્ષી–૪ ને પણ તેમના પુરાવામાં રજૂ કરવામાં આવેલ છે, જો તેને ધ્યાને લેવામાં આવે તો તે ઊલટાનું આરોપીને મદદરૂપ થાય છે. માગણીની વાત તો બાજુ પર રહી, વિદ્વાન ટ્રાયલ જજે યોગ્ય રીતે ઠરાવ્યું છે

કે નાણાં અંગે કોઈ ચર્ચા પણ થઈ ન હતી. વિદ્વાન જજે યોગ્ય રીતે અવલોકન કર્યું છે અને નીચે મુજબના ચુકાદાઓ પર આધાર રાખેલ છે:

૧. ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્ય વિ. જકુલ્લા [૧(૧૯૯૮) જી.એલ.આર. ૪૯ એસ.સી.]

૨. કનુભાઈ કાંતિલાલ પટેલ વિ. ગુજરાત રાજ્ય [૧૯૯૮ (૧) જી.એલ.એચ. ૯૨૪]

૩. ગોપાલલાલ ઘીસુલાલ વિ. ગુજરાત રાજ્ય [૧૯૯૮ (૧) જી.એલ.એચ. ૯૪૩]

૪. ગુજરાત રાજ્ય વિ. જુરાસિંહ ભવસિંહ [૧૯૯૮(૧) જી.એલ.એચ. ૯૪૭]

૫. અબ્દુલકરીમ બાબુભાઈ વિ. ગુજરાત રાજ્ય [ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૮૮૩/૧૯૯૮]

૧૧. **(૨૦૦૭)૩ એસ.સી.સી. ૭૫** માં નોંધાયેલ **ગોવા રાજ્ય વિ. સંજય ઠાકરાન અને અન્ય** ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતના તાજેતરના ચુકાદામાં, કોર્ટે આવા કેસોમાં હાઇકોર્ટની સત્તાઓનો પુનરોચ્ચાર કર્યો છે. સદર ચુકાદાના પેરા ૧૬ માં કોર્ટે નીચે મુજબ અવલોકન કરેલ છે:

> ૧૬. ઉપરોક્ત ચુકાદાઓ પરથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે નિર્દોષ છોડવાના હુકમ સામેની અપીલમાં સત્તાનો ઉપયોગ કરતી વખતે, જ્યાં સુધી નીચલી કોર્ટનો અભિગમ કોઈ સ્પષ્ટ ગેરકાયદેસરતાથી દૂષિત ન થયો હોય અને જે નિષ્કર્ષ પર પહોંચવામાં આવ્યું છે તેવા નિષ્કર્ષ પર કોઈ વાજબી વ્યક્તિ

ન પહોંચી શકે અને તેથી, તે નિર્ણય વિકૃત ગણાય તેમ ન હોય, ત્યાં સુધી અપીલ કોર્ટ સામાન્ય રીતે નિર્દોષ છોડવાના હુકમમાં હસ્તક્ષેપ કરશે નહીં. માત્ર બે મંતવ્યો શક્ય છે તેટલા માત્રથી, અપીલ કોર્ટ એવો દ્રષ્ટિકોણ નહીં અપનાવે જે નીચેની કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદાને ઉલટાવી નાખે. જોકે, જો અપીલ કોર્ટનો એવો મત હોય કે નીચેની કોર્ટ દ્વારા કાઢવામાં આવેલ નિષ્કર્ષ વિકૃત છે અને કોર્ટે કાયદાની સ્પષ્ટ ભૂલ કરેલ છે તેમજ રેકોર્ડ પરના મહત્વપૂર્ણ પુરાવાઓને નજરઅંદાજ કરેલ છે, તો પુરાવાની સમીક્ષા કરવાની સત્તા અપીલ કોર્ટ પાસે છે. આરોપીઓ પૈકીનો કોઈપણ આરોપી જે ગુનાનો તેના પર આરોપ મૂકવામાં આવ્યો છે તે ગુનો આચરવા સાથે સંકળાયેલો છે કે નહીં તે જાણવા માટે રેકોર્ડ પર મૂકવામાં આવેલી સામગ્રીના આધારે વાજબી નિર્ણય પર પહોંચવા માટે, આવા સંજોગોમાં, પુરાવાની પુનઃ મૂલવણી કરવાની ફરજ અપીલ કોર્ટ પર લાદવામાં આવે છે.

૧૨. આવો જ સિદ્ધાંત સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા **૨૦૦૭ એ.આઈ.આર. એસ.સી.ડબલ્યુ. ૫૫૫૩** માં નોંધાયેલ **ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્ય વિ. રામ વીર સિંઘ અને અન્ય** ના કેસોમાં અને **૨૦૦૭ એ.આઈ.આર. એસ.સી.ડબલ્યુ. ૫૫૮૯** માં નોંધાયેલ **ગિરજા પ્રસાદ (મૃતક) તે કાનૂની વારસદારો મારફતે વિ. એમ.પી. રાજ્ય** ના કેસમાં સ્થાપિત કરવામાં આવ્યો છે. આમ, નિર્દોષ છોડવાના હુકમ સામે આ કોર્ટ જે સત્તાઓનો ઉપયોગ કરી શકે છે તે સુસ્થાપિત છે.

૧૩. સર્વોચ્ચ અદાલતના તાજેતરના ચુકાદામાં પણ, **મુકીયાહ અને અન્ય વિ. રાજ્ય, ઇન્સ્પેક્ટર ઓફ પોલીસ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ, તમિલનાડુ (એ.આઈ.આર. ૨૦૧૩ એસ.સી. ૩૨૧)** ના કેસમાં, સર્વોચ્ચ અદાલતે પેરા–૪ માં નીચે મુજબ ઠરાવેલ છે:

> *૪. તે નિર્વિવાદ છે કે ટ્રાયલ કોર્ટે, ફરિયાદપક્ષ અને બચાવપક્ષ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલા મૌખિક અને દસ્તાવેજી પુરાવાની મૂલવણી કરીને, આરોપીઓ સામે મૂકવામાં આવેલા આરોપોના સંબંધમાં તેમને નિર્દોષ છોડી મૂક્યા હતા. રાજ્ય દ્વારા કરવામાં આવેલી અપીલ પર, હાઇકોર્ટે, વાદગ્રસ્ત હુકમ દ્વારા, સદર નિર્ણયને ઉલટાવી દીધો હતો અને આરોપીઓને આઈ.પી.સી. ની કલમ ૩૪ સાથે વાંચતાં કલમ ૩૦૨ હેઠળ દોષિત ઠેરવ્યા હતા અને આજીવન સખત કેદની સજા ફટકારી હતી. અપીલકર્તાઓ તરફના વકીલે નિર્દોષ મુક્તિના હુકમને દોષિત ઠરાવવાના હુકમમાં ફેરવીને હાઇકોર્ટે પોતાની હકુમતનું ઉલ્લંઘન કર્યું છે તેના પર ખૂબ ભાર મૂક્યો હોવાથી, ચાલો આપણે નિર્દોષ મુક્તિના હુકમ સામે દાખલ કરવામાં આવેલી અપીલમાં હાઇકોર્ટના ક્ષેત્ર અને સત્તાનું વિશ્લેષણ કરીએ. આ કોર્ટે શ્રેણીબદ્ધ ચુકાદાઓમાં વારંવાર ઠરાવ્યું છે કે પ્રથમ અપીલ કોર્ટ તરીકે હાઇકોર્ટ, નિર્દોષ મુક્તિ સામેની અપીલ સાથે કામ કરતી વખતે પણ, સમગ્ર પુરાવાની ઝીણવટભરી તપાસ કરવા અને જો જરૂર જણાય તો તેની પુનઃ મૂલવણી કરવા માટે પણ હકદાર હતી અને સાથે સાથે બંધાયેલી પણ હતી, જોકે હસ્તક્ષેપ કરવાનું પસંદ કરતી વખતે માત્ર કોર્ટને રેકોર્ડ પરના પુરાવાના આધારે દોષની સંપૂર્ણ ખાતરી મળવી જોઈએ અને માત્ર એટલા માટે નહીં કે હાઇકોર્ટ ફક્ત એક વધુ સંભવિત અથવા ભિન્ન દ્રષ્ટિકોણ અપનાવી શકે તેમ હતી. ઉપરોક્ત સિવાય, જ્યાં અપીલની વિચારણાના વ્યાપ અને ઊંડાણની બાબતનો સંબંધ છે, ત્યાં*

માત્ર એટલા માટે કે એક અપીલ દોષસિદ્ધિ સામેની હતી અથવા બીજી નિર્દોષ મુક્તિ સામેની હતી, અપીલ સાથે કામ કરવામાં અભિગમમાં કોઈ ભેદભાવ કે તફાવતની કલ્પના કરવામાં આવી નથી. [જુઓ રાજસ્થાન રાજ્ય વિ. સોહન લાલ અને અન્ય, (૨૦૦૪) ૫ એસ.સી.સી. ૫૭૩]

૧૪. તે સુસ્થાપિત કાનૂની સ્થિતિ છે કે નિર્દોષ મુક્તિની અપીલમાં, જ્યારે અપીલ કોર્ટ આરોપીને નિર્દોષ છોડવા માટે ટ્રાયલ કોર્ટે આપેલા કારણો સાથે સહમત હોય ત્યારે અપીલ કોર્ટે ફરીથી નવેસરથી ચુકાદો લખવાની કે નવા કારણો આપવાની જરૂર હોતી નથી. આ ચુકાદાઓની એરણ પર, તેમાં પ્રતિપાદિત કરવામાં આવેલા સિદ્ધાંતો દર્શાવે છે કે વાદગ્રસ્ત ચુકાદાના પેરા ૫૬ માં નોંધવામાં આવેલ હકીકતનું તારણ વિકૃત કહી શકાય નહીં અને આ દ્રષ્ટિકોણ હકીકતો અને દેશના કાયદા પર આધારિત છે. ફરિયાદપક્ષ આરોપ પુરવાર કરવા માટેના ત્રણ મુખ્ય તત્વો સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયેલ છે. પ્રસ્તુત કેસમાં, સામાવાળા આરોપીને નિર્દોષ છોડતી વખતે ટ્રાયલ કોર્ટે આપેલા કારણો અને નોંધેલા તારણો સાથે આ કોર્ટ સંપૂર્ણપણે સહમત છે અને સદર કારણો તેમજ ઉપરોક્ત કારણોને સ્વીકારતાં, મારા મતે, વાદગ્રસ્ત ચુકાદો યોગ્ય, કાયદેસર અને વાજબી છે અને આ તબક્કે આ કોર્ટ દ્વારા તેમાં કોઈ હસ્તક્ષેપની જરૂર નથી. તેથી, આ અપીલ ગુણદોષ વિનાની છે અને તે રદ થવાને પાત્ર છે.

૧૫. પરિણામે, અપીલ આથી રદ કરવામાં આવે છે. સામાવાળા આરોપીને નિર્દોષ છોડતો સ્પેશિયલ કેસ નં. ૧૩/૧૯૯૧ માં એડિશનલ સેશન્સ જજ, રાજકોટ દ્વારા આપવામાં આવેલ તારીખ ૦૫.૦૯.૨૦૦૧ નો વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને હુકમ આથી બહાલ રાખવામાં આવે છે. રેકોર્ડ અને કાર્યવાહી, જો કોઈ હોય તો, તાત્કાલિક સંબંધિત ટ્રાયલ કોર્ટને પરત મોકલી આપવામાં આવે. જામીનખત, જો કોઈ હોય તો, રદ ગણાશે.

(કે.જે. ઠાકર, ન્યાયમૂર્તિ)

બીના।

This is an AI-Assisted Translation.

==========

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

==========